

ROZBIJTE EVROPSKOU UNII A OBĚTUJTE UKRAJINU! CO VŠECHNO JSOU USA A BRITÁNIE OCHOTNY UDĚLAT PRO OSLABENÍ RUSKA?

- CZ24 News | 6. dubna 2022

Článek Alexandra Grishina publikovaný v Komsomolskaja Pravda přináší Myšpule. Pro možnost zaujetí objektivnějšího stanoviska než je pouze manipulativní propaganda oficiálních médií, je potřeba vyváženého pohledu z obou stran konfliktu, o kterém západ tvrdí, že je to Ruská agrese vůči Ukrajině a Ukrajinu - Ruská válka, zatímco Rusko to nazývá speciální vojenskou operací z důvodu denacifikace Ukrajiny. Skutečnost je dle mého názoru taková, že někdo potřebuje vyvolat světový válečný konflikt za každou cenu, tudíž jakákoliv záminka je dobrá, včetně Ukrajiny. A odhalené americké laboratoře na výrobu biologických zbraní nám napovídají dost jasně, odkud vítr fouká a že z východu to rozhodně nebude..,

„Přinesl jsem do tvého domu hroznou zprávu, Naděždo, zavolej děti,“ z nějakého důvodu mě napadla tato epizoda z filmu „Láska a holubice“, když jsem četl, že Velká Británie je proti uzavření „příliš brzké mírové dohody“ mezi Kyjevem a Moskvou. Jak uváděl nejuznávanější britský list Times dokonce s odvoláním na vládní zdroj... těmito slovy začíná Grishinův článek v Komsomolskaja Pravda

VÁLKA NEBO MÍR. CO JE VÝHODNĚJŠÍ?

- Někteří z našich spojenců jsou až příliš dychtiví vidět Zelenského souhlas. Jsme navíc přesvědčeni, že Ukrajina by měla před zahájením jednání co nejvíce zlepšit svou vojenskou pozici, citují britští novináři vysoký vládní zdroj. Proč se přitom rozhodl, že Ukrajina bude moci „vylepšit svou vojenskou pozici co nejvíce“, není rozluštěno. A tento postulát je dokonce překvapivý, protože vše, co se děje, v žádném případě nepřipomíná toto zlepšení.

Ale to hlavní je již zcela jasné. Anglosasové nepotřebují Ukrajinu pro to, aby tam cokoli vylepšovali. Je pro ně naopak žádoucí, aby si obě strany pokud možno způsobovaly maximální možné škody a oni sami budou stát bokem, vše jen pozorovat a snažit se pro sebe ze situace vymáčkout maximum zisku a užitku. Proto také radil britský premiér Boris Johnson Zelenskému, aby bojoval s Ruskem do „poslední kapky krve“. Samozřejmě ukrajinština.

Právě kvůli tomu Spojené království oznámilo, že je připraveno převést na Ukrajinu (ve skutečnosti prodat jí to na úvěr) svoje těžké zbraně v podobě systémů protivzdušné obrany, protiletadlových raketových systémů a dělostřelectva, a také Spojené státy nyní tlačí na země z řad států bývalé Varšavské smlouvy, které jsou nyní členy NATO, do otázky ohledně převodu tanků sovětské výroby na Ukrajinu. Prázdné místo ve výzbroji samozřejmě není vzhledem k situaci vhodná bývalá sovětská tanky stažené z arzenálu těchto zemí musí být urychleně nahrazeny použitými americkými tanky, které jsou již Spojené státy připraveny prodat svým evropským spojencům za cenu nových. Ukrajina možná zmizí spolu se svými dluhy, zatímco země východní Evropy určitě zůstanou a budou se dále zadlužovat Spojeným státům.

RUSOFOBOVÉ SE NAKONEC NAŠLI

Je pozoruhodné, že Spojené státy, Velká Británie a země EU v zájmu oživení Ukrajiny neustále zdokonalují svoji „druhou válečnou frontu“, kterou otevřely proti Rusku – a to sankční. Zároveň by to již Evropané rádi zastavili, zůstali jen u toho, čeho již bylo dosaženo, jenže Washington a Londýn s radostí reagují na každý nový vroucí výkřik Kyjeva a Varšavy, demonstrující dnes vzácnou protiruskou jednotu. Dá se vlastně říci, že se rusofobové konečně našli a to se souhlasným poplácáním Anglosasů.

„Západní sankce proti Rusku nefungují,“ uvedl na Twitteru polský premiér Mateusz Morawiecki. Téměř současně to samé oznámil i Zelenskyj ve svém dalším rozhovoru.

- Premiér Mateusz Morawiecki včera zaslal novou výzvu šéfovi Evropské komise, v dopise, který bude předán Evropské radě ohledně nových sankcí, – řekl novinářům Piotr Muller, mluvčí polské vlády. A rozluštil, co bylo tentokrát v sázce. – Premiér navrhuje, aby EU realizovala sliby o uzavření finančních toků s Ruskem, přerušení dodávek ruské ropy, plynu a uhlí do EU, nebo alespoň jasný popis vyhlídek, kdy by se tak mohlo stát. Dalším důležitým bodem je konfiskace majetku Ruské federace a oligarchů v EU. To, co vidíme nyní, je zmrazení aktiv.

Je až pozoruhodné, že Kyjev požadoval od Bruselu naprosto stejné požadavky na nové sankce vůči Rusku. Je to jen náhoda?

- Příběh o embargu na dodávky ruské energie prosazují Američané a Angličané, kteří jsou na ruské ropě a plynu jen velmi málo závislí. Úkolem Angličanů je totiž zničení Evropské unie, ze které předtím odešli. Britští agenti v Evropě, včetně Poláků, Bulharů a Čechů, se proto snaží rozšířit co nejvíce veškeré protiruské sankce, včetně energetického sektoru, aby to Evropa pořádně pocítila – řekl Alexej Zubets, ředitel Institutu pro sociálně-ekonomickou ekonomiku. Výzkum Finanční univerzity pod vládou Ruské federace. – Pokud by mohli přijmout a uplatnit nějaké ještě přísnější sankce, tak by je uplatňovali. Faktem ale je, že v Evropě právě začíná velmi vážná hospodářská krize, nebo, řekněme raději, že je to docela pravděpodobné. A z tohoto důvodu už Evropa nebude chtít uvalovat žádné další sankce proti Rusku, protože již neexistují žádná taková odvětví, kde by proti nám mohla uplatnit sankce a sama tím netrpěla.
- A MÁME VAŠE SANKCE...víte kde?

Do nového balíčku sankcí je zahrnuto 120 společností z Ruska a Běloruska. A něco to snad změnilo?

- Pokud jsou totiž například vyhlášeny sankce proti nějakému vojenskému závodu a ten nemůže koupit nějakou potřebnou elektroniku nebo nějaké složité součástky do ruských zbraní, které se nevyrábějí v Rusku, tak prostě jen hledá lidi, kteří si vše potřebné mohou koupit a pak to dodají do toho výrobního závodu. Proti těmto společnostem, které by mohly být prostředníky při získávání toho či onoho citlivého produktu, ale byly také uvaleny sankce, – vysvětlil Zubets rádiu „KP“. – Těchto 120 společností jsou přesně ty, jejichž prostřednictvím by si bylo možné zakoupit ten či onen produkt dvojího užití jak v Evropě, tak v Americe a ve zbytku světa. Jsou to jakési zvláštní společnosti na vycpávky díry v trhu. V souvislosti s tím vyvstává otázka, zda je nutné tedy vytvořit dalších 120 takových vycpávkových firem, které by si mohli potřebný materiál, či elektroniku zakoupit, nebo použít společnosti, které již působí například úplně mimo Rusko, například v postsovětském prostoru. To je takový boj mezi pancířem a projektilem. To znamená, že když existuje střela, která prorazí pancíř, tak se pancíř posílí, a vymyslí se nová střela. A takový boj tu budeme mít ještě dlouho.
- Stejný příběh existoval již za Sovětského svazu, kdy existovala americká organizace pro

kontrolu vývozu do Ruska, která musela dát povolení k dodávkám toho či onoho zařízení, – pokračoval Alexej Nikolajevič. – Pokud si ale mysleli, že se jedná o zařízení dvojího použití, ne jen na obranu, zakázali různým dalším zemím dodávat tyto produkty do Sovětského svazu. Stejný systém je zaveden i dnes. Sovětský svaz pak ale pokaždé tato omezení stejně obešel. Podobný příběh jako byl za sovětské éry se vlastně odehrává i nyní.

Reakce obyvatel Francie, Německa, České republiky, Maďarska a dalších evropských zemí tyto anglosasy naprosto „fascinované“ Ruskem prakticky vůbec nezajímají. Stejně jako je nezajímají skutečné výsledky vojenské operace, které se nakonec ukázaly být dosti vzdáleny od jejich původních očekávání. A stejně jako se vůbec nestarají o osud běžných Ukrajinců, tak je nezajímá další osud těchto tanků sovětské výroby, které budou s největší pravděpodobností předány Ukrajincům podle nějakého inventáře ještě před jejich vlastním překročením ukrajinských hranic. Protože, je to tak, jak poznamenal ruský velvyslanec ve Spojeném království Andrei Kelin, „stanou se legitimním cílem pro naše ozbrojené síly, jakmile překročí hranici Ukrajiny“.

Ale zda celý tento příběh skutečně vydrží až do „posledního Ukrajince“, to nyní hlavně záleží, ať už to tak vypadá či nikoliv, na prezidentovi Ukrajiny Volodymyru Zelenském.

[ZDROJ](#)